

در آخرین سر مقاله سال از چه چیز دفاع کنم؟

آخرین نوشته سال را به چه چیز اختصاص دهم که حق مطلب ادا شود؟ از میان واقعه عظیم شهادت فرماندهان مقاومت و سیدحسن نصرالله و شیوه مقابله ما با رئیس‌جمهور بازگشته در آمریکا، من به دلایلی که خواهم گفت سخنان حضرت آقای

جوادی آملی در حمایت‌تسنیم و سخنان رهبر انقلاب درباره ایشان را مهم و نقطه عطف فرهنگ‌ساز سال می‌دانم، زیرا ریشه تمامی آن اتفاقات و از جمله راهبرد ما در زندگی و حکومت به آن سخنان بستگی دارد که هم در ضرورت بازگشت به قرآن بود و هم در موضوع امامت و امت. متأسفانه بعد از آنکه حضرت آیت‌الله جوادی در حمایت‌تسنیم گفتند «به برکت اینکه نظام امامت و امت آمد، همه باید بکوشیم که امام‌فعلی‌مان را جانشین امام‌عصر بدانیم، امام و مقام‌معظم رهبری این‌ها دارند زنده می‌کنند فرمایشات‌انم‌اطهار را و به ما می‌رسانند...». هم‌لذنی‌ها و هم اصلاح‌طلبان تندرو به ایشان تاختند و در رسانه‌ها سانسور شدید کردند و حتی کاملاً راه را بر هر گونه خبر از این سخنان و حمایت‌بستند و عجیب آنکه حتی سایت دبیرخانه حمایت‌تسنیم و برخی شبکه‌های وابسته نیز در انعکاس این بحث یا خست‌ورزندند یا به کلی کنار گذاشتند.

من همواره یارادوکنسی عجیب در کسانی که عاشق فرهنگ ایرانی و عناصر آن مثل سعیدی و مولانا در ادبیات و عرفان، و ابن‌سینا و ملاصدرا در فلسفه هستند اما با علمای دینی معاصر سرسستیز دارند، می‌بینم، به‌ویژه اگر علمای فعلی حرفی از «ولایت‌روحانیت» بزنند، با آنکه سعیدی و ابن‌سینا و صدرا و مولانا همگی آخوندهایی بودند که اول از همه فقیه بودند و در برخی نظرات مرجع‌تر و جدی‌تر از علمای فعلی بودند. سال‌هاست که به دوستان می‌گویم ماگر فارسی را خوب حرف می‌زنیم و ادبیات غنی فارسی را زنده می‌بینیم، اگر به شعر فاخر خود بسواد معمولی یا نماندیشه‌امای یادابون‌نرود، باخیر شدیم،اگر فلسفه‌ورزی می‌کنیم،اگر چیزی در تاریخ و اندیشه و فرهنگ و هنر داریم که بتوانیم سر دست بگیریم و به دنیا نشان دهیم، از همین آخوندهای قرن چهارم تا قرن هفتم و بعد از آن تا زمان حاضر است کسی مثل حضرت آقای جوادی آملی یک استناد در تاریخ این روحانیت است و در ردیف بزرگان این علما قرار می‌گیرد باید او و آثار او را نیز سر دست بگیریم و به تمامی دنیا نشان دهیم. یعنی همان‌گونه که وقتی یکی روشنفکر با سواد معمولی یا نماندیشه‌امای یادابون‌نرود، سی‌چهل صفحه‌ای می‌نویسد یا یک فلسفه‌ورز،ایده‌ای را مطرح می‌کند،انتظار دارد که دنیا او را بشناسند و تحسین کند، باید کسی همچون آقای جوادی را به دنیا شناساند. اما در عوض چه می‌بینیم؟ حتی یک حمایت‌ساده و بدون سروصدای او را بایکوت می‌کنند!

مایلم به جای آنکه در اهمیت وجود علمای دینی در حفظ فرهنگ ایرانی که حتی سکولارها و شاه‌دوستان و خداناباوران و باقی گمراهان معرفی به این فرهنگ افتخار می‌کنند، چیزی روشتنفرک با سواد معمولی یا نماندیشه‌امای یادابون‌نرود، سی‌چهل صفحه‌ای می‌نویسد یا یک فلسفه‌ورز،ایده‌ای را مطرح می‌کند،انتظار دارد که دنیا او را بشناسند و تحسین کند، باید کسی همچون آقای جوادی را به دنیا شناساند. اما در عوض چه می‌بینیم؟ حتی یک حمایت‌ساده و بدون سروصدای او را بایکوت می‌کنند!

ما یلم به جای آنکه در اهمیت وجود علمای دینی در حفظ فرهنگ ایرانی که حتی سکولارها و شاه‌دوستان و خداناباوران و باقی گمراهان معرفی به این فرهنگ افتخار می‌کنند، چیزی روشتنفرک با سواد معمولی یا نماندیشه‌امای یادابون‌نرود، سی‌چهل صفحه‌ای می‌نویسد یا یک فلسفه‌ورز،ایده‌ای را مطرح می‌کند،انتظار دارد که دنیا او را بشناسند و تحسین کند، باید کسی همچون آقای جوادی را به دنیا شناساند. اما در عوض چه می‌بینیم؟ حتی یک حمایت‌ساده و بدون سروصدای او را بایکوت می‌کنند!

چگونه فضیلت خواهد کرد!

روغنکاران چرخ توسعه بدون عدالت مدعی رفاه عمومی شدند!

نیمه اول دهه ۷۰ دوره شکل‌گیری تقابل دو گفتمان توسعه و عدالت بود. در آن زمان رهبر انقلاب پرچمدار دفاع از تقدم و اولویت عدالت و فقرزدایی و حمایت از محرومان بودند و در مقابل جریان حاکم، سردمدار توسعه (بدون عدالت) شدند که مرحوم هاشمی رأس آن و مسعود روغنی زنجانی رئیس سازمان برنامه و بودجه دولت هاشمی از نظریه‌پردازان و طراحان و مدیران آن بود. حال همین آقای روغنی در نقل قولی بدون سند و دروغ ادعایی خلاف کرده است که دست کم به او و امثال او دفاع از رفاه‌عمومی نمی‌آید! همین صفحه

حمایت مسکو و پکن از تهران پس از نامه ترامپ

دور روز بعد از انتقال نامه دونالد ترامپ به ایران، وزرای خارجه ایران، روسیه و چین نشست می‌کنند و در آن زمان رهبر انقلاب پرچمدار دفاع از تقدم و اولویت عدالت و فقرزدایی و حمایت از محرومان بودند و در مقابل جریان حاکم، سردمدار توسعه (بدون عدالت) شدند که مرحوم هاشمی رأس آن و مسعود روغنی زنجانی رئیس سازمان برنامه و بودجه دولت هاشمی از نظریه‌پردازان و طراحان و مدیران آن بود. حال همین آقای روغنی در نقل قولی بدون سند و دروغ ادعایی خلاف کرده است که دست کم به او و امثال او دفاع از رفاه‌عمومی نمی‌آید! همین صفحه

علی رضایی

طرفداران منش «له‌شدن فقرا برای رشد کردن و

قریه شدن گروه‌های خاص»، با نقل قول‌های وارونه به دنبال سفیدشویی نتایج اسفبار سه دهه سیاست‌های اشتباه‌شان بر اقتصاد و ساختار اقتصادی ایران هستند. مسعود روغنی زنجانی، رئیس سابق سازمان برنامه و بودجه، با ذکر خاطره‌های شخصی و بدون ذکر مستند مدعی شده است که رهبر انقلاب با رفاه عمومی مخالف بوده است! روغنی که خودش یکی از سردمداران صدور رفاه در ایران است، رئیس سابق این گفته خود، ادعای مضحک‌تر دیگری را هم به رهبر انقلاب منتسب کرده است: «رفاه مردم را بی‌دین خواهد کرد!» هم مستندات غیر قابل انکار تاریخی، هم فقه اسلامی و هم اظهار نظر‌های صریح شخصیت‌های مختلف، کذب بودن ادعای روغنی و اتفاقاً صادق بودن تقیض این روایت کذب را تأیید می‌کند. این روغنی و هم‌مسلمانان او بوهاند که رفاه را از ایران دور کردند. مسعود روغنی زنجانی، رئیس سابق سازمان برنامه و بودجه ایران، مدعی شده است که رهبر معظم انقلاب اسلامی طی دیداری با اکبر هاشمی رفسنجانی، مخالفت خود با بهبود وضعیت معیشتی مردم ایران اعلام کرده است! روغنی زنجانی مدعی شده است رهبر انقلاب در این دیدار تصریح کرده است که «رفاه مردم را بی‌دین خواهد کرد» و بر این اساس، از سیاست‌های اقتصادی که منجر به رفاه عمومی شود، حمایت نمی‌کند.

۷۰. تقابل مخالفان و موافقان رفاه

اولین تقابل‌های جدی موافقان و مخالفان رفاه عمومی در ایران، به اوایل دهه ۷۰ بازمی‌گردد. هاشمی رفسنجانی که در آن برهه رئیس‌جمهور بود، سیاست‌هایی را دنبال می‌کرد که فقرا در آن جایگاهی نداشتند. از نظر نگاه آن سیاست، در توسعه جامعه ایرانی، اشکالی ندارد فقرا هم له شوند. هاشمی دستورالعمل‌های صندوق بین‌المللی پول را در ایران دنبال می‌کرد. پیامد این روش که تکنوکرات‌های سازمان‌دی آن را همه‌جانبه در اولویت قرار داد، این بود که عدالت‌گریزی و فقیرتر شدن طبقه فقیر و دارا تر شدن مرفهان بود.

هاشمی رفسنجانی معتقد بود اجرائی کردن سیاست‌های توسعه‌فرمانی‌های خاص خودش را دارد و نمی‌شود برای این قربانی‌ها کار خاصی کرد. او در جایی گفته بود «برای تحقق احکام خمس و زکات باید در جامعه حتماً هم ثروتمند و هم فقیر و به‌عبارت دیگر اختلاف طبقاتی باشد».

در آن دوران به‌دنبال تورم حدود ۵۰ درصدی، بدهی‌های خارجی به‌شدت افزایش یافت تا نارضایتی عمومی افزایش پیدا کند.

در دولت دوم هاشمی، قدرت خرید دهک‌های پایین جامعه به‌شدت کاهش پیدا کرد و آنها فقیرتر شدند. تغییر زیست‌مسئولان به سمت اشرفی‌اگری، بنا نهادن اختلاس‌های بزرگ در ساختار اقتصادی ایران که فاضل‌خداداد و مرتضی رفیق‌دوست مجرمان آن بودند، رواج تجملات افشارگسیخته، افزایش نرخ بیکاری و قیمت مسکن، کاهش ارزش پول ملی و کاهش درآمد داخلی باعث شد فاصله مردم و سردمداران به صورت تصاعدی بیشتر شود. تداوم این وضع و گرانی‌های بی‌سابقه باعث شد اولین اعتراض معیشتی در تاریخ انقلاب از شهرهای مشهد جریان

روغنکاران چرخ توسعه بدون عدالت، مدعی رفاه عمومی شدند!

بخورد و به اطراف تهران، اراک و چند شهر دیگر برسد.

رئیس‌سازمان برنامه و بودجه در آن مقطع که سیاست‌های اقتصادی فقیرتر شدن فقرا را در عمل در جامعه ایرانی پیاده می‌کرد، کسی نبود جز مسعود روغنی زنجانی.

در مقابل این نخله فکری، رهبر انقلاب در آن برهه از هر فرصتی برای بسط گفتمان عدالت‌محور و تأکید بر حمایت از فقرا و گسترش رفاه عمومی استفاده می‌کرد. ایشان در سخنرانی مهمی که ۲۲ تیر ۷۱ داشتند، نکات مهمی را در خصوص انحراف صدور رفاه و تجمل‌گرایی دولت هاشمی بیان داشتند. ایشان فرمودند: «سازندگی، کاری بود که علی‌بن‌ابی‌طالب علیه‌السلام داشت؛ که حتی شاید در دوران خلافت هم – که حالا من این را تردید دارم، اما تا قبل از خلافت، قطعی است- با دست خود نخلستان آباد می‌کرد؛ در زمین احیا می‌کرد، در دخت می‌کاشت؛ چاه می‌کند و آبیاری می‌کرد. این، سازندگی است؛ ادنیاطلبی و مادی‌طلبی، کاری است که عیبه‌الله زیاد و یزید می‌کردند. آنها چه وقت چیزی را به وجود می‌آوردند و می‌ساختند؟! آنها چیزی می‌کردند؛ آنها می‌خوردند؛ آنها تجملات را زیاد می‌کردند. این دو را با هم اشتباه نباید کرد. امروز عده‌ای به اسم سازندگی خودشان را غرق در پول و دنیا و ماده پرستی می‌کنند. این سازندگی است؟! آنچه که جامعه ما را فاسد می‌کند، غرق شدن در شهوات است؛ از دست‌دادن روح و فداکاری است.»

اقتصاد فقراکش روغنی‌ها و منش صدورفاه‌او و همفکرانش، حتی صدای فرزند امام خمینی (ره) را هم در آورد. حاج احمد خمینی در آن مقطع گفته بود «سرمداران تحت‌لوی‌بخش خصوصی به تخریب اقتصادی مشغول هستند. هرروز سنگتی در مقابل توان اقتصادی مردم مظلوم و مستضعف انداخته‌اند... یک عده سرمداران زالوصفت که این پهانه که اقتصاد دولتی مضرت‌هاست به حال خود رها شده و به جان این ملت افتاده‌اند.»

رهبر انقلاب، منادی رفاه عمومی

رهبر معظم انقلاب بارها بر اهمیت رفاه و جامعه ایرانی و گسترش رفاهیات در بین اقشار مختلف مردم تأکید کرده‌اند. اقتصاد و معیشت، از کلیدواژه‌های بر تکرار رهبر انقلاب در سخنرانی‌های سه دهه اخیر است. نام‌گذاری اقتصاد سال‌ها هم فرصتی است که ایشان برای جلب توجه‌ها به سمت اقتصاد و رفاه از آن استفاده می‌کنند. اهمیت توجه به رفاه و لزوم گسترش آن، در پیام رهبر انقلاب به مردم ایران پس از پذیرش مسئولیت رهبری هم آمده است: «از اوایل پیروزی انقلاب، یکی از توطئه‌های دشمنان آن‌که سعی می‌شد به‌وسیله عناصر خائن در داخل کشور به مرحله اجرا درآید- به رکود کشیدن کارهای کشور و تعطیل حرکت و تولید و آفرینش و نوآوری علمی و عملی بود، خوشبختانه با هشدارهای مکرر حضرت امام و هشیاری و آگاهی مردم، همواره این توطئه خیانت‌آمیز که به‌زیان هدف‌های انقلاب و بر ضد آسایش و رفاه عموم است، خنثی می‌گردیده است.»

درست در همان سال‌هایی که روغنی زنجانی چپ‌گرا بود و افرادی چون هاشمی رفسنجانی هم به این تفکرات میدان داده و در عمل جامعه ایرانی را از رفاه دور کرده بودند، رهبر معظم انقلاب در نماز جمعه ۱۵ آبان ۱۳۶۶ می‌گفت: «کاسب بودن، بازاری بودن یک فحش نیست که بعضی حالا خیال می‌کنند اگر به کسی گفتند فلائی کاسبکار

تحریم‌ها با توانمندسازی داخلی بی‌اثر می‌شود

رئیس‌جمهور در سفر به شهرستان‌های جنوب شرق تهران؛ باید به محرومان رسیدگی و مشکلات معیشتی حل شود. باید شعارهای خود را محقق کنیم؛ بیان حرف خوب بدون عمل را دیگر کسی از ما قبول نمی‌کند. اگر مسیر را برای تولیدکنندگان، تجار و دانشمندان باز بگذاریم، دیگر تهدیدیهایی مانند تحریم‌های آمریکا راه به جایی نخواهد برد

پرونده قاچاق سوختی داریم که سروصدای عده‌ای را بلند می‌کند!

از‌های‌ در نشست بصیرتی سیاسی سپاه؛ طی سه دهه اخیر تقریباً در تمامی دولت‌ها با پرونده‌هایی قضایی و مرتبط با اتهامات اقتصادی مواجه بوده‌ایم که عده‌ای در قبال آنها غوغاسالاری کرده‌اند، یکی گفت، اگر فلان رسیدگی را نکنید، اعلان جنگ می‌کنم

ویژه‌های جوان
جدول افراطیون را بر نمی‌کنیم
صفحه ۲

یادداشت‌های امروز
۲ معنایابی تهدیدهای اخیر نظامی علیه مردم ایران / عباس حاج‌نجاری
۶ مسئله اصلی تعهدناپذیری امریکاست
فاطمه بصیری
۱۲ یادآوری یک مسئولیت اجتماعی
حسین قحطی / دبیر گروه حوادث
۳ وقتی مدرسه، خانه امید نیست!
مهسا کردنی / خبرنگار گروه اجتماعی

تهدید محیط‌زیست با سنت ماهی قرمز!

تهدیدی جدی برای اکوسیستم‌ها و بهینه‌های آبی هستند. این گونه غیروبومی و مهاجم تا تخم‌ماهیان دیگر تغذیه می‌کند و رشد سریع آن روی کیفیت کودکان، محیط‌زیست و سایر آبزیان وارد می‌کنند، اگر کان را نیز تأثیر می‌گذارد. از طرفی می‌تواند سلامت رسیدگی را نکنید، اعلان جنگ می‌کنم

آقای گزارشگر

از تروریست‌های منافق چه خبر؟!‌

سجاد آذری | خبرنگار گروه اجتماعی

اعتراض کردند. انجمن دفاع از قربانیان تورریسم، اعضای هیئت‌اعزای ایران خواستار ارائه گزارش‌ش از نسوی بن سائول، گزارشگر تورریسم درباره آسیب‌های تورریسم به مردم ایران شد | صفحه ۳

تحریم یا سوءمدیریت

کدام مقصر اصلی است؟

حتی اگر همین فردا همه تحریم‌های خارجی برداشته شوند، به دلیل تحریم‌های داخلی و بوروکراسی بسیار زیاد در حکمرانی اقتصادی کشور، تغییر خاصی در وضعیت اقتصاد کشور ایجاد نخواهد شد | صفحه ۴ | وحیدمظفیریان | دبیر گروه اقتصادی

نگاهی به آیه ۱۳۸ سوره آل عمران

اندوه‌گین مباش پیروزی با مؤمنان است

روز سوم / محمدحسین لطیفی

وَلَا تَهَوَّنُوا وَلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَتَنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِمَا أُفْتِنُوا وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنِينَ

سنت‌شویبدوغمکین‌نگردیدکه
شماره‌پیروزیداکرامت‌داشته‌باشید.

شرکت‌های‌تجارتی‌با
اموال‌مدا به ۲۲۴۷